

Кирил Христов

Напаст

Ний само няколко сме думи разменили –
Случайни думи във шума на празен свет.
Какъв е тоя жар по всичките ми жили?
Защо е моят ум всецяло с теб зает?

Вън зазорява се, денят пристига шумно,
А още буден съм и мъка ме гнети,
И в огън мятам се и шъпна аз безумно:
„О, как обичам те, как скъпа си ми ти!“

КРАЙ

© Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6976>]